

РЕШЕНИЕ

№ 339

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Евгения Т. Генева

Членове: Г. Ст. Мулешков
Светослав Н. Н.

при участието на секретаря Велислава Ем. Карамихова
като разгледа докладваното от Евгения Т. Генева Въззивно гражданско дело
№ 20221800500422 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на А.П.И. Областно пътно управление-С. против решение № 37 от 18.03.2022г. по гр.д.№ 1150/21г. на РС-Ихтиман, с което е осъдена на основание чл. 410,ал.1,т.2 от КЗ да заплати на ЗД“Е.“АД - гр.С.,ЕИК ***** сумата 343.76 лв. регресна претенция по щета № 0500847881 от 12.01.2021г.,ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска-11.06.2021г. до окончателното изплащане на сумата, ведно със съдебни разноски 430 лв.Релевират се оплаквания за необоснованост,процесуална незаконосъобразност и неправилно приложение на материалния закон.Процесният протокол за ПТП нямал материална доказателствена сила,тъй като съставителят нямал непосредствени впечатления.Не било описано подробно „препятствието“,което причинило ПТП.Съдът неправилно кредитирал частни документи,изхождащи от ищеца/опис и оценка на щетите/.Дори и да имало препятствие,то би било „предотвратимо“ по смисъла на чл.20,ал.2 ЗДвП при евентуално наличие на обстоятелства,които не били обсъдени.Не били изключени други каузални фактори/употреба на алкохол ,увреждане на автомобила с користна цел, инсцениране на застрахователно събитие/.Наред с това,липсвал валиден застрахователен договор „Каско на МПС“,тъй като документацията относно Общите условия не била окомплектована.Иска се отмяна на решението.Евентуално да се пледира за редуциране на главницата с оглед съпричиняване от водача на МПС.Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемото дружество оспорва жалбата като неоснователна и претендира потвърждаване на решението като законосъобразно, както и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на данните по делото поотделно и в тяхната съвкупност, настоящият състав намира жалбата процесуално допустима, но неоснователна.

За да уважи иска, първоинстанционният съд е приел, че причина за процесното ПТП на 11.01.2021г. на ПП Едно -8 на около 136 км по пътя между с. М. и гр. К., е „дупка“ на платното за движение, която не била обозначена и обезопасена; щетите на автомобила л.а. „БМВ 320Д“, рег. № СО6272СС произтичат от повреждане на предната дясна гума с джантата и задната дясна гума с джантата. Тези изводи са базирани на протокола за ПТП № 1078630/11.01.2021г. и съдебно-техническата експертиза. Вещото лице установило, че щетите могат да се получат от визираната в протокола „дупка“. Изключил е други каузални обстоятелства, включително противоправно поведение на водача, поради липса на доказателства за такива. Наличието на застраховка „Каско на МПС“ по договор с ответника по застрахователна полица № 00500100383712, валидна към датата на ПТП, е доказано със самия документ, а размерът на платеното по щета № 0500847881 от застрахователя обезщетение -114.26 лв. като с прихванатите дължими вноски по застраховката, възлизащи на сумата 229.50 лв., регресната отговорност възлиза на 346.76 лв. - е доказан с платежни документи. Приложена е регресна покана, връчена с обратна разписка на 18.03.2021г. на ответника за сумата 343.76 лв. Следователно, решението е обосновано. Противоречи на правната логика доводът на въззивника, че съдът бил длъжен да изключи липсата на неограничен и неопределен брой хипотетични каузални фактори, при положение, че липсват данни за такива. Протоколът за ПТП е редовен, съставен в от компетентно лице по надлежния ред. Материалният закон също е приложен правилно/чл.410, ал.1, т.2 от КЗ, чл.3, ал.2 от ЗПвр.чл.19, ал.1, т.1 и чл.30, ал.1 от ЗП, чл.30, ал.1 от ЗПвр.чл.167, ал.1 от ЗПДВП и чл.52, ал.1 от ПЗДВП, параграф 1, т.37 от ДР на ЗДВП/.

По изложените съображения решението следва да бъде потвърдено и въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното, Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 37 от 18.03.2022г. по гр.д. № 1150/2021г. на РС-Ихтиман .

ОСЪЖДА „А.П.И. с ЕИК *****“, със седалище и адрес на управление гр.С., бул. „М.“ № 3, да заплати на ЗД „Е.“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр.С., бул. „Христофор Колумб“ № 43 ,

съдебни разноси за въззивното производство в размер на 80 лв.
юрисконсултско възнаграждение .

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____